

סגור חלון

"מנהלי פויכטונגר לא הביאו לאישור הדירקטוריון את העסקאות הבעייתיות"

כך אמר רפי פלד בתגובה לבקשת הנאמן של פויכטונגר תעשיות לחייב אותו - ואת הדירקטורים אריה גבעוני, דוד הבי וטל יגרמן - לשלם 100 מיליון שקל בגין התנהלות רשלנית לכאורה שהביאה לקריסת הקבוצה

נועם שרביט

5/7/2009

"רק בדיעבד התברר לי כי בעלי תפקידים בהנהלת פויכטונגר תעשיות לא העבירו לידיעת ואישור הדירקטוריון עסקאות לגביהן טוען הנאמן שהיו פסולות ושהביאו כביכול לקריסת החברות, ועקב כך הדירקטורים לא יכלו למנוע אותן". כך טוען המפכ"ל לשעבר רפי פלד, אשר היה יו"ר קבוצת פלד-גבעוני שקרסה.

לדברי פלד, אי-הבאת העסקאות לאישור גובתה בחוות-דעת ממושרד מ. זליגמן ושות' (בראשות עו"ד אלי זהר), בהובלת עו"ד גבי הייק. מקורבי פלד טוענים כי הוא העלה טענה זו גם בחקירתו במשטרה.

דבריו של פלד נאמרו בתצהיר לבית המשפט בבקשת הנאמן של פויכטונגר תעשיות (כיום אפקון תעשיות), רו"ח חן ברדיצ'ב, לחייב אותו - ואת הדירקטורים אריה גבעוני, דוד הבי וטל יגרמן - לשלם לקופת הפירוק 100 מיליון שקל בגין התנהלותם הרשלנית לכאורה שהביאה לקריסתה.

הפרשה נחשפה ב-2002, כשאשכול של חברות ציבוריות - שהשליטה בהן נרכשה על-ידי קבוצת משקיעים בראשות פלד, גבעוני, הבי ויגרמן - קרס והותיר חובות של כ-800 מיליון שקל.

במקביל לכתבי האישום הפליליים ביקש הנאמן לחייבם בנזקים. לטענתו, הם הפקירו את אפקון וקופתה בידי טל יגרמן, ששימש כמנהל-על, אף שלא נשא בתפקיד רשמי ואף שידעו כי הוא "שור מועד שנגח". נטען כי הם איפשרו העברות כספים לא כשרות בין החברות, וכן העברת כספים לחברה שבבעלות יגרמן.

"הליך לא מתאים"

בקשת הנאמן הוגשה לפי סעיף 374 לפקודת החברות, המאפשר לחייב נושא משרה להשיב לחברה כספים או נכסים, אם התברר במהלך הפירוק כי השתמש בהם שלא כהוגן.

פלד, המיוצג על-ידי עו"ד שלומית ארליך, ויתר הדירקטורים ביקשו לדחות את הבקשה על הסף, גם כי אינה מתאימה להתברר בהליך מקוצר של בקשה למתן הוראות, ויש להעבירה לפסים של תביעה רגילה. השופטת ורדה אלשיך הורתה להם להגיש תצהירים, מהם תוכל ללמוד אם מדובר בסוגיה מורכבת, כדי להכריע בשאלת התאמת ההליך.

כעת טוען פלד כי יש לדחות את הבקשה נגדו, שכן החברה העניקה לו פטור והתחייבה לשפותו בגין עילת תביעה של רשלנות, ובכל מקרה בירור תוקפם של הפטור והשיפוי טעון זימון צדדים שלישיים שאינם מתאים להליך. הוא מדגיש כי בכל פעולותיו פעל בתום-לב ולטובת החברה, ולא בכדי לא נטען כלפיו כי

היה לו עניין אישי באשר לעסקאות הנטענות.

"אין סמכות"

לדבריו, אין לנאמן סמכות לתבוע אותו - הן כי עילות התביעה והנזק הנטענים שייכים לחברה ולא לנאמן, והן כי הליך חדלות הפירעון כבר תם וחברת אפקון חיה וסולבנטית כיום. לטענתו, בקשת הנאמן נכתבה באופן כללי וסתמי מבלי לפרט את הפעולות הרשלניות ואת אחריותו. (פש"ר 1937/02).